

[Jørgen Jørgensen.]

prisen gaar op til det, jeg har nævnt. Jeg konstaterer da kun, at Partiet De Uafhængige foreslaar en Forhøjelse af Kornprisen op til 14½ à 15 Kr., uden at man giver Mulighed for, at de kornkøbende Landmænd faar mere Ret til Svinekort, faar større Part i Svinereguleringen, og uden at man stiller noget Forslag om, at de Penge, der kommer ind ved Afgiften, fordeles i højere Grad paa de Folk, der er henvist til at købe Korn.

Jeg maa altsaa forstaa, at f. Eks. det ærede Medlem Hr. Siegfredsen, som vel i nogen Grad repræsenterer det mindre Landbrug, maa give Tilslutning til en Ordning, der betyder, at det kornkøbende Landbrug til det store Landbrug skal betale en betydelig højere Kornpris, uden at der gives det nogen Erstatning i Retning af flere Svinekort eller en større Part af den Kornpulje, der kommer ind, men det er maaske paa den Maade, man mener at varetage det mindre Landbrugs Interesser i dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich ønskede meget, at der skulde foretages en Korn-tælling for at konstatere Kornbeholdningerne her i Landet, og det samme er Tilfældet med Partiet De Uafhængige. Det ærede Medlem Hr. Ulrich siger, at det er en Nødvendighed, for at Valutacentralen kan bestemme, hvor meget Korn der skal indføres. Ja, det er meget muligt, at det er en Nødvendighed, hvis Valutacentralen skal det, men det skal den efter min Mening heller ikke. Forudsætningen for Afgiften paa Korn er den, at der er fri Indførsel af Korn her til Landet. Jeg maa sige, at jeg har den Tillid til de private Importører og Andelsorganisationerne, at de ikke fører mere ind i Landet, end de gør Regning paa at kunne sælge igen, og naar blot der er Ro om dette Spørgsmaal, og naar Importørerne er klar over, at de til enhver Tid kan faa de Valutaattester, de har Brug for, saa gaar det hele ganske af sig selv, saa vil de private Importører og Andelsforeningerne selv kunne foretage den fornødne Regulering. I øvrigt tror jeg, at den Opgørelse, der er foretaget med Hensyn til Kornbeholdningerne, kommer det rigtige lige saa nær, som en eventuel Korntælling vilde komme det. Jeg vil da mene, at for Øjeblikket bør vi kun forlange, at Kornloven saaledes som foreslaaet skal gælde i samme Tid, som den nuværende Svineregulering gælder. Reglerne for disse to Omraader bør have samme Løbetid. Naar Spørgsmaalet om Svineregulering skal tages op til Efteraaret, da er Tiden ogsaa

inde til at drøfte, om der skal foretages Ændringer i Kornloven for den kommende Tid. Som Kornloven nu er, mener jeg, at der tages rimeligt Hensyn til alle Sider, og jeg vil være villig til i den Tid, der kommer, at tage op til Drøftelse, om man kan finde en Form for Tildeling af Svinekort, som kan begrunde, at der foretages enkelte Ændringer i Kornloven, men det maa være Forudsætningen, at dette sker samtidig, og at man har Sikkerhed for, at det, der gives til den ene Side gennem Kornloven, bliver modsvaret af det, der gives til den anden Side gennem Svinereguleringen.

Jeg skal derfor anbefale, at det som oprindeligt foreslaaet gennemføres, at den gældende Kornordning faar Gyldighed indtil 1. Januar 1935, og jeg kan endvidere anbefale, at man stemmer for det af Venstres Ændringsforslag, hvorved Fordelingen af Kornpuljen i højere Grad bliver i Overensstemmelse med det, der var Hensigten, nemlig at det skulde komme Kornkøberne alene til gode. Naar dette gennemføres, tror jeg ikke, vi i Øjeblikket kan komme længere. Saa maa vi til sin Tid, naar Spørgsmaalet om Svineregulering ligger for, tage op til Drøftelse, om der kan foretages Ændringer i Svinereguleringen, som kan begrunde, at der foretages Ændringer ogsaa i den gældende Kornlov.

Oluf Pedersen: Vi er jo selvsagt fra Retsforbundets Side mod Korntold, ligesom vi har været det hele Tiden, og ligesom vi var det dengang, da vi var ude blandt Vælgerne, i Modsætning i alt Fald til de 3 af Partierne her.

Naar der i Betænkningen tales om, at der skal foretages en Udvidelse af Kornarealerne, saa maa man jo nok spørge, om det virkelig skulde betyde en Fordel samfundsmæssigt. Ser man paa alle de Tal, der foreligger, saa viser de, at Samfundet ingen Interesse har i, at der sker en Udvidelse af Kornarealet; det er ikke den Driftsform, der giver det største Udbytte af Jorden. Den Betragtning, at Kornarealet skal udvides, bundet jo sikkert i, at man her i Rigsdagen kan komme saa underligt fjernt fra det praktiske Landbrug. Naar det gøres gældende, at der med en Pris af 13 Kr. kan opnaas Rentabilitet i Landbruget, og der i Betænkningen siges, at der skal være en ligelig Rentabilitet, saa maa jeg sige, at det er en urimelig og rent teoretisk Betragtning, her fremsættes. Man maa da nok spørge, om man f. Eks. vil skabe ligelig Rentabilitet ved en Kornafgift, som fordyrer det Korn, der skal anvendes til